

Complexnummer: 511805

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 56
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

Sterkenburg

Aantal complexonderdelen	Monumentnummers van complexonderdelen
15	511806, 511807, 511808, 511809, 511810, 511811, 511812, 511813, 511815, 527333, 527334, 527335, 527336, 527337, 527338

Woonplaats	Gemeente	Provincie
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

Locatie van het hoofdoject

Langbroekerdijk 10, 3972 ND te Driebergen-Rijsenburg

Complexomschrijving

HISTORISCHE BUITENPLAATS STERKENBURG is gelegen aan de Langbroekerwetering, vier kilometer ten zuiden van Driebergen. De geschiedenis van het kasteel gaat terug tot in de 13de-eeuw. Het kasteel vormde het middelpunt van de heerlijkheid Sterkenburg die in 1857 werd opgenomen bij de gemeente Driebergen-Rijsenburg. Sterkenburg is waarschijnlijk gesticht door een lid van het geslacht Van Wulven dat zich vermoedelijk vanaf 1270 'Van Sterkenburg' is gaan noemen. Ingrijpende verbouwingen in de 18de- en 19de-eeuw gaven het kasteel zijn huidige aanzien. De grotendeels uit de middeleeuwen stammende woonbebouwing werd tijdens verbouwingen in 1754-1767 en 1848-1851 merendeels vervangen: tijdens de laatste verbouwing ontstond de huidige woonvleugel in Willem II-gotiek waarbij de 13de-eeuwse ronde toren gehandhaafd werd. In 1867 werd een vierkante toren bijgebouwd. Het oorspronkelijke kasteel Sterkenburg kan gedateerd worden in de eerste helft van de 13de-eeuw. In een vredesverdrag uit 1261 is sprake van een 'castrum Langebruch' waarop de bisschop van Utrecht recht meende te hebben. Aangezien het enige bisschoppelijke leengoed dat in Langbroek hiervoor in aanmerking komt Sterkenburg is, kan worden aangenomen dat met het 'castrum' Sterkenburg werd bedoeld. Sterkenburg had voor een Utrechts kasteel een enigszins afwijkende vorm. Het was een polygonaal kasteel met aan de naar het oosten gelegen aanvalszijde -'à cheval'- een grote forse ronde toren. Met enig voorbehoud is de oorspronkelijke opzet van het kasteel te reconstrueren: het betrof waarschijnlijk een gestrekte vijfhoek met zijden van ongeveer 15 m. De geringere muurdikte, het gebruik van spaarbogen en het afwijkende metselwerk van het bovenste deel van de 13de-eeuwse ronde toren duiden erop dat dit deel jonger is. Aannemelijk is dat deze verhoging op z'n laatst in de 15de-eeuw moet hebben plaats gevonden. De muurdikte van het onderste deel

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

en het ontbreken van stookplaatsen en lavetten maken duidelijk dat we te maken hebben met een toren waarvan de militaire functie prevaleerde boven de woonfunctie. Volgens 18de-eeuwse tekeningen had de ronde toren een tegenhanger aan de noordzijde in de vorm van een vierkante toren, met zes bouwlagen onder een zadeldak tussen bakstenen topgevels. Waarschijnlijk dateerde deze toren uit de 14de-eeuw en werd hij omstreeks 1767 grotendeels afgebroken. In 1565 ontving Mechteld van IJzendoorn Sterkenburg in leen. De oudste zoon van Mechteld en Reinier van Aeswijn, Anthonis van Aeswijn, werd in 1618 heer van Sterkenburg. Hij bouwde in 1626 een nieuwe poort die toegang gaf tot de voorburch, deze poort werd op de stallingen na aan het begin van de 19de-eeuw afgebroken. In 1646 ging het bezit over naar zijn neef en naamgenoot, Antony van Aeswijn en had daarna diverse erfgenamen. In 1725 verkocht Florentina van Mathenesse Sterkenburg aan Catharina van Heusden, weduwe van de uitgeweken hugenoot Johan Frederik Mamuchet van Houdringe, voor 33.000 gulden. Een huurcontract van Sterkenburg uit 1734 geeft een summier indruk van de toenmalige indeling van het onderkelderde huis. Daarna erfde de zoon van Johan Frederik het goed. Hij overleed op 11 augustus 1740 en liet zijn leengoederen na aan zijn zuster Johanna Catharina Mamuchet van Houdringe die getrouwd was met Jan Jacob van Westrenen, raad en advocaat aan het hof van Utrecht, kanunnik van Oudmunster en heer van Wiers, Themaat en Lauwerecht. Hij werd met Sterkenburg beleend. In 1754-1767 werd Sterkenburg en de voorburch gedeeltelijk afgebroken en ingrijpend verbouwd. Ongeveer ter plaatse van de voormalige ingangspartij werd, naar ontwerp van de steenhouwer/bouwmeester J. Verkerk, een nieuwe vleugel opgetrokken van twee bouwlagen met een hoge mezzanino. Vermoedelijk is een deel van de oudere bebouwing bewaard gebleven aangezien het nieuwe vijf-assige front met geblokte hoeklisenen waarvan het ontwerp bewaard is, geen symmetrische indeling kreeg: de ingang werd niet in het midden geplaatst, maar in de tweede travee van rechts. De frontvleugel sprong, ten opzichte van de vleugel die aansloot op de ronde toren, fors naar voren. De vleugel aan de achterzijde bleef behouden maar de 14de-eeuwse vierkante toren werd gesloopt, zodat een open verbinding met de binnenplaats ontstond en de plattegrond een hoefijzervorm kreeg. Dat middeleeuws muurwerk gespaard bleef, tonen drie overspanningsbogen aan die op 18de-eeuwse tekeningen zijn te zien. Een veilingboekje uit 1829 geeft een beeld van de in 1767 ontstane indeling van het huis. Op een schilderij van F.L. Certon uit 1835 van de achterzijde van Sterkenburg en een aantal tekeningen is te zien dat in het begin van de 19de-eeuw de schuifvensters op de bel-etage en een deel van de verdieping zijn voorzien van een empire-indeling. De vertrekken op de eerste verdieping van de middeleeuwse noordvleugel hadden nog 18de-eeuwse schuifvensters. De bij deze bouwfase behorende tweevleugelige deur die thans de toegang naar de bijkeuken vormt, is waarschijnlijk afkomstig van de hoofdingang. Op 4 januari 1848 verkocht het echtpaar P.J. Hinlopen-van Westrenen het kasteel aan mr. K.J.F.C. Kneppelhout. Blijkbaar voldeed het huis niet aan de eisen van de nieuwe eigenaar: in opdracht van Kneppelhout onderging Sterkenburg voor de derde keer in zijn geschiedenis een grote verbouwing die tot ver in de jaren '60 van de 19de-eeuw heeft geduurd. Kneppelhout liet zowel de middeleeuwse achtervleugel als de 18de-eeuwse frontvleugel afbreken om een representatief en ruim herenhuis te kunnen creëren. De middeleeuwse ronde toren en een deel van de oude noordmuren, die als keermuur van het terras gingen dienen, werden gespaard. Ook handhaafde men de keermuren aan de andere zijden die waarschijnlijk slechts enkele decennia oud waren. Met gebruikmaking van de oude funderingen verzezen op de plek van de middeleeuwse en 18de-eeuwse vleugels tussen 1848 en 1851 nieuwe blokvormige vleugels in Willem II-gotiek. Aan de linkerzijde (noordwest) van de nieuwe voorgevel werd in 1867 een nieuwe vierkante toren gebouwd, evenals de ronde toren voorzien van een rondboogfries en een gekanteelde borstwering. Samen met de oranjerie en de duiventoren behoort deze toren tot een mathematisch opgezet ontwerp van de architect N.J. Kamperdijk. Tot op heden is het kasteel nauwelijks meer aan veranderingen onderhevig geweest.

De eerste aanleg van de historische tuin- en parkaanleg gaat in oorsprong terug tot ca. 1626. Omstreeks 1646 wordt 'het bosch van Sterkenburg' vermeld als decor van een moord. Aan het begin van de 18de-eeuw (1718) maakte Justus van Broeckhuysen enkele opmetingstekeningen van het landgoed: de toen bestaande renaissance-aanleg bezat onderdelen waarvan thans nog enkele in de aanleg bewaard gebleven zijn; waaronder het begin van de latere zichtas richting de Kromme Rijn in het zuidwesten van de aanleg, een

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

beukenberceau, het voornoemde bos en vermoedelijk enkele delen van een doolhof. Ten noorden en ten westen van het kasteeliland lagen, evenals aan weerszijden van de oprijlaan, waarschijnlijk boomgaarden. Op een kaart uit ca. 1790 is de geometrische en formele structuur nog steeds herkenbaar, maar zijn in de aanleg enkele 'gevarieerde' elementen aanwezig, zoals slingerpaden in het van oorsprong mathematisch opgezette doolhof, die op een voorzichtig begin van een landschappelijke aanleg wijzen. Onderdelen op deze kaart die evenals de voornoemde 18de-eeuwse elementen thans nog deel uitmaken van de tuin- en parkaanleg zijn het koetshuis, een grand-canal dat aansloot op een kanaal ten zuidwesten van de voorburch, het restant van de As ten noorden van de Langbroekerwetering en de daar nabij aan de laan liggende boerderij en dienstwoningen met loods. Op een ongesigneerd ontwerp uit ca. 1830 van de hand van de tuinarchitect H. van Lunteren wordt een beeld gegeven van een vroeg landschappelijke aanleg. Dit ontwerp is waarschijnlijk grotendeels tot uitvoer gekomen. De huidige moestuin komt voor het eerst op deze plaats voor in dit ontwerp. Omstreeks het midden van de 19de-eeuw kreeg het zuidelijk deel van de 18de-eeuwse zichtas een naar beide zijden uitzwenkend verloop, werd de vijver ten noordwesten van het huis verbreed en werd de waterloop ten zuidwesten van het kasteel, die zuidelijk langs de huidige oranjerie stroomt, vergraven tot een slingerend verloop. Tijdens de verbouwing van Sterkenburg in de periode 1848-1870 werden de huidige toegangsbrug (1851/1863) tot het kasteel en de neogotische bruggen(1859) naar de voorburch -het zgn. wagenplein- en nabij de vijver gebouwd en werd tevens het, uit de 17de- en 18e-eeuw stammende koetshuis of stalgebouw verbouwd (1854). In 1862 werd in de ten oosten van het kasteel gelegen weide een duiventoren gebouwd en werd in 1865 de oranjerie herbouwd op zijn oorspronkelijke plaats, die samen met de midden-19de-eeuwse verbouwing van het kasteel een architectonisch geheel vormen. Het vroeg 18de-eeuwse voormalige tuinmanshuis annex koeienstal ten westen van het kasteel, waarin thans twee woningen, bleef behouden na een verbouwing in 1856. Mr. K.J.F.C. Kneppelhout van Sterkenburg -hij had inmiddels de naam van het kasteel aan zijn familienaam toegevoegd- liet de buitenplaats na zijn dood in 1885 na aan zijn oudste zoon, C.J. Kneppelhout van Sterkenburg. Diens kleinkinderen verkochten in 1978 het kasteel met uitzondering van het landgoed aan de heer H. de Groot, die in het kasteel enkele wooneenheden onderbracht. De erfscheiding die in deze periode tussen het kasteel en de oranjerie tot stand is gekomen, heeft thans nog grote invloed op de aanleg omdat er een visuele scheiding is ontstaan waar deze niet hoort.

De historische buitenplaats Sterkenburg is uit de volgende samenstellende onderdelen opgebouwd: 1. hoofdgebouw (huis Sterkenburg), zie voor omschrijving hierna; 2. historische tuin- en parkaanleg, zie idem; 3. tuinmanswoning, zie idem; 4. koetshuis, zie idem; 5. oranjerie, zie idem; 6. duiventoren, zie idem; 7. brug, zie idem; 8. brug, zie idem; 9. moestuinmuren, kas, koude-bak en spalierhek, zie idem; 10. schamppalen, zie idem; 11. toegangshek, zie idem; 12. weidehekken, zie idem; 13. tuinvaas, zie idem; 14. tuinvaas, zie idem; 15. sokkel, zie idem.

Buiten de bescherming van rijkswege vallen wegens te geringe monumentale waarden: het atelier en de schuur. Wel is er een waarde ten aanzien van de bewonersgeschiedenis in de 20ste eeuw.

De omgrenzing van de historische buitenplaats staat op de bij deze registeromschrijving behorende kaart aangegeven en wordt in de omschrijving van onderdeel 2 van dit complex nader gespecificeerd.

De historische buitenplaats Sterkenburg is in cultuur-, architectuur- en tuinhistorisch opzicht van algemeen belang vanwege: - het in oorsprong middeleeuwse hoofdgebouw, opgebouwd uit de uit tweede helft van de 13de-eeuw daterende, in de 14de-eeuw en 19de-eeuw verhoogde ronde toren die geflankeerd wordt door het blokvormige 19de-eeuwse corps-de-logis met daarachter liggende vleugels in Willem II-gotiek en de vierkante toren uit 1867; - de bij de buitenplaats behorende in hoofdlijnen en deels in detail gaaf bewaarde parkaanleg in landschapsstijl waarin een aantal 18de-eeuwse formele elementen zijn opgenomen; - het ensemble, bestaande uit de duiventoren, de oranjerie en de vierkante-toren van kasteel Sterkenburg, ontworpen door de architect N.J. Kamperdijk in vroege neo-renaissance stijl volgens een wiskundig opgezet mathematisch ontwerpsysteem; - de samenhang tussen de

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

samenstellende onderdelen van de buitenplaats; - vanwege de ruime toepassing van zink met bijzondere vormgeving.

Monumentnummer*: 511806

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82685/31

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			850

*Omschrijving***

Onderdeel 1

HOOFDGEBOUW (KASTEEL STERKENBURG)

Kasteel Sterkenburg is een van oorsprong middeleeuws kasteel met thans een woonbebouwing uit het midden van de 19de-eeuw, op middeleeuwse en 18de-eeuwse fundamenteën, ten oosten geflankeerd door een 13de-eeuwse ronde toren en ten westen door een vierkante toren uit 1867, gelegen op een rond kasteleiland dat toegankelijk is middels een dubbele brug uit ca. 1850. Het 19de-eeuwse hoofdvolume van rode baksteen op rechthoekige grondslag, overkapt met een samengesteld schilddak gedekt met lei, in zgn. Duitse-dekking, heeft rondom een omgaande geprofileerde en verkropte kroonlijst, steunend op consoles. Ten oosten van het hoofdvolume ligt de middeleeuwse toren op ronde grondslag met bovenop een midden 19de-eeuwse belvédère en koperen dak. Ten westen een vierkante toren uit 1867 onder een hoog tentdak met lei gedekt, bekroond door een bakstenen schoorsteen met een smeedwerk en windvaan. In 1848 werd mr. K.J.F.C. Kneppelhout eigenaar van Sterkenburg en het kasteel onderging een grote verbouwing waarbij het zijn huidige uiterlijk in Willem II-gotiek kreeg. De middeleeuwse achtervleugel en de frontvleugel uit 1754-1767 werden afgebroken om het huidige representatieve en ruime blokvormige herenhuis te kunnen creëren. De middeleeuwse ronde toren en een deel van oude noordelijke muren, die als keermuur van het terras gingen dienen, werden gespaard en ook de andere 18de-eeuwse bleven gehandhaafd. Op deze oude funderingen verrees tussen 1848 en 1851 op de plaats van de middeleeuwse en 18de-eeuwse vleugels de huidige blokvormige vleugels. Aan de zuidwestzijde kreeg de vleugel een symmetrische, vijf traveeën brede voorgevel waarvan de middenrisaliet bestaat uit de ingangspartij. Deze risaliet eindigt in een klokgevel waarop een zinken wapen van de ridderhofstad Sterkenburg is aangebracht. Deze klokgevel moet in 1854 zijn gerealiseerd, aangezien in het tympaan staat: "Hersteld 1854". De top wordt bekroond door een halfronde fronton waarop een loden vaas. De ingangspartij, bereikbaar via een dubbele brug,

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

bestaat uit een dubbele glasdeur die samen met het bovenlicht met zinken neo-gotische decoratie, gevat is in een natuurstenen omlijsting met een segmentboog. Hierboven, eveneens binnen een natuurstenen omlijsting, een bolkozijn met neogotische decoratie. Boven alle vensters zijn segmentvormige ontlastingsbogen aangebracht. Aan weerszijden van de risaliet boven een omgaande natuurstenen lijst, zowel op de bel-etage als verdieping twee T-vensters, aan de binnenzijde voorzien van blinden. In de zuidoostelijke deel van het 19de-eeuwse gevel links op de bel-etage een T-venster en rechts in het gedeeltelijk schuin weglopende gevel een terugliggend balkon met zandstenen balustrade. Vanaf het balkon lopen twee zuilen omhoog naar de verdieping en dragen een balkon met zinken balustrade, links hiervan een T-venster. Beide balkons zijn toegankelijk middels grote schuifdeuren en voorzien van schuifblinden aan de binnenzijde. De achterzijde (noord) van het 19de-eeuwse deel heeft een onregelmatige vensterindeling en op de bel-etage een toegang tot het terras. Bij de verbouwing in de 19de-eeuw bleef de ronde toren vrijwel geheel intact, maar werd wel voorzien van een eigentijdse aankleding: onder invloed van de neo-gotiek is de ronde toren voorzien van een rondboogfries, een gekanteelde borstwering en diverse in de muren uitgehakte ramen: op de bel-etage bevinden zich twee spaarvelden, in elk twee vensters met glas in lood, gescheiden door een smal zuiltje, waarboven een neo-gotische driepas en op de verdieping een dubbel venster met neo-gotische decoratie. Aan de noordkant van de ronde toren ligt de grote zaal waarin drie empire-glasdeuren toegang geven tot een ruim balkon met gietijzeren bodem en zinken balustrade gedragen door vier gedecoreerde, forse terracotta consoles. Op de verdieping drie empirevensters en onder het balkon bevindt zich een toegang tot de kelder. Aan de noordzijde van het nieuwe 19de-eeuwse hoofdgebouw lagen de fundamente van de voormalige, omstreeks 1767 grotendeels afgebroken 14de-eeuwse vierkante toren. In 1867 werd een nieuwe vierkante toren gebouwd, evenals de ronde toren voorzien van een rondboogfries en een gekanteelde borstwering. De toren is ontworpen door de architect N.J. Kamperdijk volgens een mathematisch opgezet ontwerpsysteem. De toren werd ten opzichte van zijn voorganger naar voren geplaatst en ging als tegenhanger van de ronde toren dienen. De vierkante toren heeft een onderdoorgang voorzien van een zinken sluitsteendekplaat met wapenschild en in de gevels een regelmatige vensterindeling met ondermeer empire-schuifvensters. Het kasteel is toegankelijk via een dubbele brug, aan beide zijden met bakstenen landhoofden en daarop en tussen een dek van hardsteen en hout. De brug was voorzien van een neo-gotische balustrade van gegoten zink in dezelfde stijl en vormgeving als de zinken balustrade van de brug naar het voorplein. De onderbrug gaf toegang tot de dienstruimtes, de bovenbrug tot de bel-etage. Aan de achterzijde van het huis, op de plaats van een der middeleeuwse vleugels, werd een terras aangelegd, slechts begrensd door een lage muur -de oorspronkelijke weermuur- die de omtrek van de middeleeuwse bebouwing aangeeft. Het terras is vanuit de aan de ronde toren grenzende, grote zaal aan de achterzijde te bereiken.

INTERIEUR- Het interieur is voorzien van vele originele details, ondermeer binnenblinden, lambrizingen, houten en natuurstenen vloeren, deuren, en schouwen. In 1848 werd gekozen voor een centrale ingang, met links en rechts van de vestibule ruimtes van dezelfde grote. De vestibule komt uit op een hall met een trap met dubbele opgang. Opvallend is dat de monumentale hall en de monumentale trap niet in elkaars verlengde liggen, maar ten aanzien van elkaar verspringen. Bovenaan de trap zijn twee bijzondere glas-in-loodvensters. De hall geeft rechts toegang tot de voormalige eetkamer met aan de buitenzijde een balkon. De voormalige middeleeuwse binnenplaats aan de linkerzijde van de hall wordt geheel in beslag genomen door de kook- en spoelkeukens.

Waardering

HOOFDHUIS (Kasteel Sterkenburg) behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege de architectonische vormgeving; - vanwege de hoge mate van gaafheid van het exterieur en het interieur; - als fraai voorbeeld van een in oorsprong uit de tweede helft van de 13de-eeuw daterend kasteel, dat in de loop der eeuwen werd uitgebreid en gewijzigd en in de 19de-eeuw het huidige karakter kreeg; - vanwege de bijzondere en ruime toepassing van gegoten zink; - vanwege de functioneel-ruimtelijke relatie met de andere onderdelen van de buitenplaats; - vanwege de kenmerkende ligging binnen de parkaanleg in landschapsstijl, gecreëerd binnen een formele 17de- en 18de-eeuwse hoofdstructuur.

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Kasteel, buitenplaats

Functie

Kasteel

Monumentnummer*: 511807

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82685/16

Woonplaats*		Gemeente*		Provincie*			
Driebergen-Rijsenburg		Utrechtse Heuvelrug		Utrecht			
Straat*	Nr*	House letter*	Toev.*	Postcode*	Woonplaats*	Situering	Locatie
Langbroekerdijk	10			3972 ND	Driebergen-Rijsenburg		
Langbroekerdijk	10 A	A		3972 ND	Driebergen-Rijsenburg		
Langbroekerdijk	12			3972 ND	Driebergen-Rijsenburg		
Langbroekerdijk	14			3972 ND	Driebergen-Rijsenburg		
Kadastrale gemeente*		Sectie*	Kadastraal object*		Appartement aanduiding	Grondperceel	
Driebergen-Rijsenburg		D				462	
Driebergen-Rijsenburg		D				735	
Driebergen-Rijsenburg		D				848	
Driebergen-Rijsenburg		D				845	
Driebergen-Rijsenburg		D				830	
Driebergen-Rijsenburg		D				696	
Driebergen-Rijsenburg		D				805	
Driebergen-Rijsenburg		D				831	
Driebergen-Rijsenburg		D				849	
Driebergen-Rijsenburg		D				851	
Driebergen-Rijsenburg		D				695	
Driebergen-Rijsenburg		D				847	
Driebergen-Rijsenburg		D				850	
Driebergen-Rijsenburg		D				833	
Driebergen-Rijsenburg		D				832	
Driebergen-Rijsenburg		D				789	
Driebergen-Rijsenburg		D				846	

Omschrijving**

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Onderdeel 2

HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG.

De eerste aanleg van de HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG rondom kasteel Sterkenburg gaat vermoedelijk terug tot ca. 1626. De aanleg bestond uit zeven dwars op het middeleeuwse slagenlandschap geplaatste vakken van 100/110 meter breed en 400 meter lang. Zes vakken lagen ten zuiden van de Langbroekerwetering en het zevende ten noorden van de Wetering. Rond de vakken lagen lanen en brede sloten. Het vak direct ten zuiden van de Langbroekerwetering bevatte oprijlanen, het omgrachte kasteel met voorburcht en westelijk een vijver, het volgende zuidelijke vak, vier rechthoekige tuinen met in het centrum een vierkante tuin. De tuinen werden ten oosten afgescheiden door een nog bestaande beukenberceau met daarachter een doolhof. Het gebied van vier volgende vakken was bebost. In 1647 vindt er de moord op de kasteelheer plaats in het 'bosch van Sterkenburg'; deze optekening is de vroegst bekende vermelding van een aanleg bij Sterkenburg. Het bijzondere van deze aanleg is dat alle wijzigingen zich steeds binnen deze vroeg 17de-eeuwse structuur van zeven vakken heeft voltrokken. Landmeter Justus van Broekhuijsen vervaardigde in 1718 een kaart van het landgoed Sterkenburg dat dan nog deze renaissance-aanleg heeft. De oorspronkelijke rechthoekige voorburcht, thans het wagenplein, was eerst zowel aan de oost- en zuidzijde bebouwd. Onder leiding van steenhouwer/ bouwmeester J. Verkerk werd Sterkenburg tussen 1754-1767 verbouwd. Door afbraak, verbouw en bouw ontstond een voorburcht met links en rechts geplaatste stallen en een naar de tuin openliggende zuidzijde. Thans staat aan de westzijde het enige restant van deze 17de-/18de-eeuwse stallen in de vorm van het huidige koetshuis, terwijl van de oostelijke stallen de fundamenten nog resten. Achter het koetshuis tegen de moestuinmuur was een wagenloods die gedeeltelijk nog aanwezig is. Op het plan van de voorburcht door J. Verkerk komt ook het thans nog bestaande toegangshek van de bloementuin voor en van de oorspronkelijk daar achter gelegen brug bevinden de fundamenten zich onder het maaiveld. De brug overspande het grand-canal dat westelijk twee eilanden als beëindiging had en veel verder oostelijk een veelhoekig rustiek prieel. Op een kaart uit ca. 1790, waarvan een 19de-eeuwse copie in het huisarchief van Sterkenburg wordt bewaard, zijn deze stallen afgebeeld evenals een As die zich via het hek en over de brug uitstrekt in zuidelijke richting. Het noordelijke deel van de As bevindt zich in het vak boven de Langbroekerwetering. De kilometers lange oprijlaan, die tot aan Huize Den Treek te Leusden reikte, (de Sterkenburgerlaan) eindigde in het bos op een rotonde van eiken en werd via een laan in westelijke richting zo verbonden met de As. Op deze structuur gericht stond een tuingebouw dat later voor de nabij gelegen tennisbaan gebruikt werd. Van de rotonde rest heden nog een (thans dode) eik die als solitair in het weiland staat. In het noordelijke vak boven de Langbroekerwetering werd het nog steeds bestaande noordelijk deel van de As verbonden met de laan via een thans nog aanwezige smalle eikenlaan. In de nabijheid van de Sterkenburgerlaan werden in 1771 twee 17de-eeuwse boerderijen voorzien van vrijwel identieke voorgevels zodat een symmetrisch(e) inrichting en beeld aan de beide laanzijden werd gerealiseerd, die paste bij de laat formele aanleg van het park. De oostelijk gelegen boerderij werd tevens verbouwd tot drie arbeiderswoningen waarachter een loods ontstond met timmerwerkplaats, smederij en brandspuit. Behalve de geometrische en formele structuur in de aanleg, werden enkele 'gevarieerde' elementen opgenomen -zoals slingerpaden in het van oorsprong vroeg 17de-eeuwse doolhof- die op een voorzichtige aanvang van een aanleg in landschapsstijl wijzen. Een litho van M. Mourot uit 1829 toont de vroeg landschappelijke aanleg nabij de poort en oprijlaan, waarbij ook de vroeg 17de-eeuwse (nog aanwezige) hardstenen schamppalen afgebeeld zijn. Op een ontwerp van de hand van Hendrik van Lunteren uit 1830, wordt een beeld gegeven van een vroeg landschappelijke aanleg na de afbraak van de poort. Dit ontwerp is waarschijnlijk grotendeels tot uitvoer gekomen en omstreeks 1835 zullen de wijzigingen grotendeels zijn afgerond. Op de Topografisch Militaire kaart van 1847/1850 wordt de oprijlaan halfrond afgebeeld en is de gracht in landschapsstijl vergraven. Omstreeks het midden van de 19de-eeuw krijgt de vroeg 18de-eeuwse, naar het zuiden gelegen zichtas zwenkende zijden, waardoor de illusie wordt gecreëerd dat royale houtwallen worden afgewisseld door brede weilanden, die echter in werkelijkheid

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

slechts smalle stroken grasland zijn. Tevens werd de vijver ten noordwesten van het huis verbreed en het kanaal bij de wilgenlaan richting Broekweg voorzien van een nog bestaande neo-gotische brug. De waterloop ten zuiden van het kasteel die langs de huidige oranjerie loopt en ten zuidwesten richting de zichtas in een sloot afwatert, werd vergraven tot slingerbeek. Nabij de voornoemde sloot lag westelijk in het bos een met houten schuttingen omgeven tweede moestuin, nabij het atelier rest nog een brug van deze 19de-eeuwse aanleg. Ook het doolhof kreeg binnen de bewaard gebleven geometrische hoofdstructuur slingerpaden. Op het terrein werden tevens solitair en heesters geplant. Thans bevindt zich ten zuiden, noorden en oosten van het omgrachte kasteleiland een groot weiland met enkele solitair. Van de brug nabij het tuinmanshuis, die toegang tot dit weiland gaf zijn de landhoofden nog aanwezig. Het weiland wordt omgeven door een buitengracht waarvan de Langbroekerwetering nu een natuurlijk onderdeel uitmaakt. Beide grachten worden aan de weilandzijde vrijwel geheel omzoomd door eiken. In het zuidwesten kenmerkt de aanleg zich door de open landschappelijke structuur met weilanden die omgeven worden door bos, waarin de voornoemde zichtas naar de Kromme Rijn. Meer noordelijk ligt de moestuin die deels omgeven wordt door 18de- en 19de-eeuwse moestuinmuren met kas, koude-bak, ijzeren spalterhek en restanten van een druivenkas en gereedschapsloods. Noordelijk, achter de moestuinmuur liggen de resten van een veeschuur. In de noordwesthoek van de aanleg ligt een in oorsprong laat 18de-eeuwse boomgaard die thans wordt omzoomd door moerascypressen en daardoor een wat besloten karakter heeft gekregen. In het park waren verschillende zgn. tentjes geplaatst, kleine houten priëlen met lessenaarsdaken. Oostelijk ligt de wei met de duiventoren uit 1862 waarvan de greppels deels de richting van de middeleeuwse ontginingsstructuur volgen en zuidelijk een dwars hierop geplaatste greppel het 17de-eeuwse tracee van een oprijlaan toont. De landschappelijke structuur van het park is rondom de in 1979 gerestaureerde oranjerie, door een nieuwe aanleg met borders en gazons en het om redenen van privacy dichtzetten van afscheidingen (en het hierdoor onderbreken van de zichtas) van karakter veranderd.

Waardering

HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - als representatief voorbeeld van een deels in structuur en deels in detail gaaf bewaard gebleven tuin- en parkaanleg in landschapsstijl, vermoedelijk naar ontwerp van Hendrik van Lunteren, binnen een nog in hoofdlijnen bestaande 17de- en 18de-eeuwse formele aanleg; - vanwege de fraaie zichtas die zich ten zuidwesten en ten noordoosten van het kasteel uitstrekt; - vanwege het belang van de aanleg voor de geschiedenis van de tuin- en landschapsarchitectuur; - vanwege de functioneel-ruimtelijke samenhang met de andere onderdelen van de buitenplaats; - vanwege de ruimtelijke samenhang met het omgevende landschap.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Tuin, park en plantsoen

Functie

Historische aanleg

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 511808

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82685/24

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			805

*Omschrijving***

Onderdeel 3

TUINMANSHUIS

Witgepleisterd TUINMANSHUIS uit het eerste kwart van de 18de-eeuw en verbouwd in 1856, op rechthoekige grondslag onder een met blauwe oud-hollandse pannen gedekt zadeldak, waarin thans twee woningen. Halverwege het zuidelijke dakschild staan twee bakstenen schoorstenen op vierkante grondslag. Aan de onderzijde van het dakschild van de langsgewel (zuidwest) loopt een geschulpte houten rand. De gevel heeft een onregelmatige indeling: van links naar rechts; gedeeld 4-ruits uitzetvenster, samengesteld 6-ruitsvenster, gevolgd door nog een dergelijk venster, gedeeld 2-ruitsvenster met 2-ruitsbovenlicht, samengesteld 2-ruitsvenster met 3-ruitsbovenlicht. De rechtergevel (oost) heeft een overstek met geschulpte windveer. In de gevel een houten kruiskozijn met twee 6-ruitsvensters voorzien van luiken en twee 4-ruitsbovenlichten. Rechts een toegangsdeur met 6-ruitsbovenlicht en een smal raam, in de top een 4-ruits uitzetvenster met luik. Aansluitend aan de zijgevel een uitstek onder een met blauwe pannen gedekt lessenaarsdak waarin zich de keuken bevindt, aan deze zijde voorzien van 12-ruitsvenster met luiken en een 4-ruitsbovenlicht en in de achtergevel een 2-ruits uitzetvenster en een toegangsdeur. De achtergevel (noord) heeft thans een onregelmatige indeling. In de linkerzijgevel (west) een toegangsdeur en baanderdeuren. In de top een gedeeld venster. De gevels waren oorspronkelijk oker van kleur. Het INTERIEUR heeft door de functieverandering haar oorspronkelijke indeling in schuur en woongedeelte verloren. Direct achter het tuinmanshuis (noordwest) lag een 'kippenpaleis' annex duivenhok. De west- of voorgevel bevatte drie boogdeuren met daarboven duivengaten en werd afgedekt door een tentdak met schulplijst.

Waardering

TUINMANSHUIS behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege de

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

karacteristieke architectonische vormgeving; - vanwege de redelijke mate van gaafheid van het exterieur; - vanwege het enige oorspronkelijke kruiskozijn op de buitenplaats; - als karakteristiek en functioneel onderdeel van de buitenplaats; - vanwege de kenmerkende ligging binnen de historische tuin- en parkaanleg; - vanwege de functioneel-ruimtelijke relatie met de andere onderdelen van de buitenplaats.

Hoofdcategorie

Woningen en woningbouwcomplexen

Subcategorie

Dienstwoning(K)

Functie

Monumentnummer*: 511809

Status rijksmonument
Inschrijving register* 27 mei 2003
Kadaster deel/nr 82685/39

Woonplaats* Driebergen-Rijsenburg
Gemeente* Utrechtse Heuvelrug
Provincie* Utrecht

Locatiennaam Driebergen-Rijsenburg
Locatieomschrijving

Kadastrale gemeente* Driebergen-Rijsenburg
Sectie* D
Kadastraal object*
Appartement aanduiding
Grondperceel 805

Omschrijving**

Onderdeel 4

KOETSHUIS

Het 18de-eeuwse KOETSHUIS of stalgebouw, op deels 17de-eeuwse fundamenteën heeft een rechthoekig grondplan en oorspronkelijk voorzien van een mansardekap met blauwe oudhollandse pannen. Verbouwingen uit 1854, 1890, 1946 en een brand gaven het koetshuis het huidige aanzien. De indeling van de zuidoost- en langsgewel (aan het plein) is van links naar rechts; een twee vleugelige poort en drie vensters, de twee eerste zijn twee ruiten hoog en twee ruiten breed, het derde is twee hoog en drie ruiten breed. De onderramen zijn draairamen, de bovenste uitzetramen. De kopgevel, noordoost, bevat links een raam en midden boven nabij de goot is een hooigat in de borstwering van kap. De lange noordwestgevel bevat een raam, een deur met bovenlicht en stoep, twee vensters, een twee vleugelige poort (die rechttegenover de andere poort ligt) en hoger een empire-venster dat twee ruiten breed is. De genoemde vensters van zowel noordoost en noordwest zijn twee ruiten hoog en twee ruiten breed, boven uitzetramen en beneden draairamen. De zuidwestgevel bevat regelmatig geplaatste 8-ruits empire-schuifvensters, ook hier is midden boven nabij de goot een hooigat. De gevels zijn wit bepleisterd (oorspronkelijk oker) met een grijze plint en hebben nabij de goot een fries in stuc. Oorspronkelijk waren in de kap een aantal dakkapellen aanwezig. Na de brand zijn in verband met herstel oorspronkelijke onderdelen van de constructie opgeslagen en gedocumenteerd. Van het INTERIEUR is de koetsenstalling redelijk gaaf, andere ruimtes hebben door functieverandering de oorspronkelijke indeling verloren. Deze ruimtes, op de koetsenstalling na, vallen wegens te geringe monumentale waarde buiten de bescherming.

Waardering KOETSHUIS behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege de karakteristieke architectonische vormgeving; - als karakteristiek en belangrijk functioneel onderdeel van de buitenplaats; -

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

vanwege juridisch historische redenen; - vanwege van groot belang zijnde kenmerkende ligging binnen de historische tuin- en parkaanleg; - vanwege de functioneel ruimtelijke plaatsing en relatie met andere onderdelen van de buitenplaats; - als enige overblijfsel van het oeuvre van de steenhouwer-bouwmeester Jan Verkerk en de bouwactiviteiten tussen 1754-1767.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Bijgebouwen kastelen enz.

Functie

Koetshuis(L)

Monumentnummer*: 511810

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82684/95

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			831

*Omschrijving***

Onderdeel 5

ORANJERIE

De uit 1865 daterende ORANJERIE op rechthoekige grondslag, gebouwd ter plaatse van de voorgaande orangerie en thans in gebruik als woonhuis. De uit rode baksteen opgetrokken orangerie is thans twee bouwlagen hoog, doordat in 1979 de orangerie van een tweede laag werd voorzien, waarbij de kapconstructie gerestaureerd werd in de oorspronkelijke vorm. De orangerie is, evenals de duiventoren en de vierkante toren van kasteel Sterkenburg, naar een ontwerp van de architect N.J. Kamperdijk volgens een mathematisch opgezet ontwerpsysteem. Het INTERIEUR van de orangerie werd tijdens de verbouwing in 1979 geheel gewijzigd en valt daarom wegens te geringe monumentale waarde en ouderdom buiten de bescherming.

Waardering

ORANJERIE behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege de architectonische vormgeving tot stand gekomen volgens een mathematisch ontwerpsysteem van de architect N.J. Kamperdijk; - vanwege de redelijke mate van gaafheid van het exterieur; - als karakteristiek en functioneel onderdeel van de buitenplaats; - vanwege de kenmerkende ligging binnen de historische tuin- en parkaanleg; - vanwege de functioneel-ruimtelijke relatie met de andere onderdelen van de buitenplaats.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Orangerie

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 511811

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82684/102

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			696

*Omschrijving***

Onderdeel 6

DUIVENTOREN uit 1862, centraal gelegen in het weiland ten oosten van kasteel Sterkenburg en op een van de vroeg 17de-eeuwse lanen georiënteerd. De duiventoren is in dezelfde vroege neo-rennaissance stijl opgetrokken als de oranjerie en de vierkante toren van het kasteel naar ontwerp van de architect N.J. Kamperdijk volgens een mathematisch opgezet ontwerpsysteem. De rood bakstenen toren op 6-hoekig grondplan zwenkt boven het maaiveld enigszins in en wordt gedekt door een 6-zijdige uitzwenkende spitse kap (in 1996 gerestaureerd) die bekroond wordt door smeedwerk met zink een koperen bol en windvaan. De toren heeft een omgaande rondboogfries met 30 duivengaten. Een lijst deelt de zes gevelvlakken halverwege in twee delen en in elk van de zo ontstane muurvlakken bevindt zich een smalle lichtspleet. De ingang in de noordgevel bestaat uit een opening met rondboog. In de toren zijn op de etage 420 nissen tegen de oostelijke en zuidelijke (warme) muren gemetseld.

Waardering

DUIVENTOREN behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege de architectonische vormgeving, tot stand gekomen volgens mathematische ontwerpprincipes en ontwerp van de architect N.J. Kamperdijk; - als karakteristiek en functioneel onderdeel van de buitenplaats; - als 'point de vue' in de historische park- en tuinaanleg; - vanwege de functioneel-ruimtelijke relatie met de andere onderdelen van de buitenplaats; - vanwege de hoge mate van gaafheid van interieur en exterieur.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Duivenhok(L)

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 511812

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82684/125

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			850

*Omschrijving***

Onderdeel 7

BRUG

Brug tussen oprijlaan en voorplein ten zuiden van het kasteel uit 1859 met gegoten zinken leuning door Ludwig Schutz uit Zeist, in neo-gotische stijl. De leuning bestaat uit segmenten van onderling verbonden balusters die tussen vier hardstenen postamenten zijn geplaatst. Het oorspronkelijke brugdek is onder de huidige bedekking aanwezig.

Waardering

BRUG behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege het bijzondere materiaalgebruik en vormgeving; - vanwege de functionele en ornamentale waarde;

- als karakteristiek onderdeel van de buitenplaats.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Brug(L)

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 511813

Status rijksmonument
Inschrijving register* 27 mei 2003
Kadaster deel/nr 82684/133

*Woonplaats** Driebergen-Rijsenburg
*Gemeente** Utrechtse Heuvelrug
*Provincie** Utrecht

Locatiennaam Driebergen-Rijsenburg
Locatieomschrijving

*Kadastrale gemeente** Driebergen-Rijsenburg
*Sectie** D
*Kadastraal object**
Appartement aanduiding
Grondperceel 847

*Omschrijving***

Onderdeel 8

BRUG

Brug nabij vijver en wilgenlaan ten noordwesten van het kasteel uit omstreeks 1856 met gegoten zinken leuning door Ludwig Schutz uit Zeist, in neo-gotische stijl. De leuning bestaat uit onderling verbonden balusters tussen postamenten op een houten brugdek.

Waardering

BRUG behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege het bijzondere materiaalgebruik en vormgeving; - vanwege de functionele en ornamentale waarde; - als karakteristiek onderdeel van de buitenplaats.

Hoofdcategorie Kastelen, landhuizen en parken
Subcategorie Tuin, park en plantsoen
Functie Brug(L)

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 511815

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82684/117

Woonplaats*		Gemeente*		Provincie*			
Driebergen-Rijsenburg		Utrechtse Heuvelrug		Utrecht			
Straat*	Nr*	House letter*	Toev.*	Postcode*	Woonplaats*	Situering	Locatie
Langbroekerdijk	10			3972 ND	Driebergen-Rijsenburg	Bij	
Langbroekerdijk	10 A	A		3972 ND	Driebergen-Rijsenburg	Bij	
Kadastrale gemeente*		Sectie*	Kadastraal object*		Appartement aanduiding	Grondperceel	
Driebergen-Rijsenburg		D				830	
Driebergen-Rijsenburg		D				831	

Omschrijving**

Onderdeel 9

MOESTUINMUREN, KAS, KOUDE BAK EN SPALIERHEKKEN

In de loop van de 18de-eeuw gebouwde rood bakstenen moestuinmuur en twee delen tot stand gekomen in de late 19de-eeuw. De muren begrenzen de noordoost- en noordwestzijde van de moestuin. In de moestuin liggen een vroeg 19de-eeuwse kas en een laat 19de-eeuwse bakstenen koude-bak, de ramen ontbreken. Aan de zuidoostzijde van de moestuin op de grens met de bloementuin staat een ijzeren spalierhek (ca. 1890) met naar links en rechts diagonaal geplaatste spijlen die zich bij de borstwering verdubbelen.

Waardering

MOESTUINMUREN, KAS, KOUDE BAK EN SPALIERHEKKEN behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege het bijzondere materiaalgebruik en doelmatige vormgeving; - als karakteristieke en functionele onderdelen van de buitenplaats; - vanwege de functioneel-ruimtelijke relatie van het samenstelsel van de objecten met andere onderdelen van de buitenplaats.

Hoofdcategorie	Subcategorie	Functie
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Kas(L)

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527333

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82691/165

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			850

*Omschrijving***

Onderdeel 10

SCHAMPPALEN

De twee vroeg 17de-eeuwse hardstenen SCHAMPPALEN bevinden zich links en rechts van de oprijlaan ten oosten van de brug tussen oprijlaan en voorplein. De palen zijn voorzien van voluut, ruit- en ojiefvormige vroeg 17de-eeuwse profileringen. Het onderste deel van de oorspronkelijk hogere palen is afgebroken en ontbreekt onder het maaiveld.

Waardering

SCHAMPPALEN behorende tot de buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en vormgeving; - als karakteristieke en functionele onderdelen van de buitenplaats; - vanwege ornamentele waarden.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527334

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82691/140

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			851

*Omschrijving***

Onderdeel 11

TOEGANGSHEK

Toegangshek van smeedijzer uit de 18de-eeuw, oorspronkelijk gebruikt als afsluiting van de brug, gelegen in de zichtas tussen het voorplein en de bloementuin. Het hek met twee-vleugels en ronde verticale spijlen is, links en rechts gehangen aan, in hardstenen blokken geplaatste samengestelde pijlers van zware vierkante gesmede staven met voluutvormig smeedwerk en verticale spijlen. Zowel de ronde spijlen als de vierkante staven zijn voorzien van ui-vormige punten.

Waardering

TOEGANGSHEK behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en doelmatige vormgeving; - vanwege de kenmerkende ligging binnen de historische tuin- en parkaanleg; - als karakteristiek en functioneel onderdeel van de buitenplaats.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527335

Status rijksmonument
Inschrijving register* 27 mei 2003
Kadaster deel/nr 82691/119

Woonplaats* Driebergen-Rijsenburg
Gemeente* Utrechtse Heuvelrug
Provincie* Utrecht

Locatiennaam Driebergen-Rijsenburg
Locatieomschrijving

Kadastrale gemeente* Driebergen-Rijsenburg
Sectie* D
Kadastraal object*
Appartement aanduiding
Grondperceel 830

Omschrijving**

Onderdeel 12

WEIDEHEKKEN

Weidehekken uit ca. 1830, aanwezig nabij de zuidelijke weide en het atelier. De hekken zijn geconstrueerd van vier massief gesmede verticaal geplaatste rechthoekige ijzeren staven met daartussen op regelmatige afstand vier horizontaal geplaatste massief ronde ijzeren spijlen. De kleur is zwart.

Waardering

WEIDEHEKKEN behorende tot de buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en doelmatige vormgeving; - als karakteristieke en functionele onderdelen van de buitenplaats.

Hoofdcategorie Kastelen, landhuizen en parken
Subcategorie Tuin, park en plantsoen
Functie Tuinvaas

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527336

Status rijksmonument
Inschrijving register* 27 mei 2003
Kadaster deel/nr 82692/72

*Woonplaats** Driebergen-Rijsenburg
*Gemeente** Utrechtse Heuvelrug
*Provincie** Utrecht

Locatiennaam Driebergen-Rijsenburg
Locatieomschrijving

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			831
Driebergen-Rijsenburg	D			830

*Omschrijving***

Onderdeel 13

TUINVAAS

18de-eeuwse zandstenen TUINVAAS op sokkel, thans staande onder het berceau. De vaas en sokkel maakten oorspronkelijk deel uit van een serie van twee die op de grens van het voorplein en de bloementuin hebben gestaan.

Waardering

TUINVAAS behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en vormgeving; - vanwege ornamentele waarden; - als karakteristiek onderdeel van de buitenplaats.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Tuinvaas

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527337

Status rijksmonument
Inschrijving register* 27 mei 2003
Kadaster deel/nr 82692/50

Woonplaats* Driebergen-Rijsenburg
Gemeente* Utrechtse Heuvelrug
Provincie* Utrecht

Locatiennaam Driebergen-Rijsenburg
Locatieomschrijving

Kadastrale gemeente* Driebergen-Rijsenburg
Sectie* D
Kadastraal object*
Appartement aanduiding
Grondperceel 850

Omschrijving**

Onderdeel 14

TUINVAAS

19de-eeuwse hardstenen TUINVAAS, thans staande op het voorplein bij kasteel Sterkenburg, maar vermoedelijk oorspronkelijk speciaal vervaardigd voor de Berceau. De vaas staat op een basement.

Waardering

TUINVAAS behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en vormgeving; - vanwege ornamentele waarden; - als karakteristiek onderdeel van de buitenplaats.

Hoofdcategorie Kastelen, landhuizen en parken
Subcategorie Tuin, park en plantsoen
Functie Tuinvaas

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 527338

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	27 mei 2003
Kadaster deel/nr	82692/28

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Driebergen-Rijsenburg	Utrechtse Heuvelrug	Utrecht

<i>Locatiennaam</i>	<i>Locatieomschrijving</i>
Driebergen-Rijsenburg	

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Driebergen-Rijsenburg	D			831
Driebergen-Rijsenburg	D			830

*Omschrijving***

Onderdeel 15

SOKKEL

Hardstenen 19de-eeuwse SOKKEL, thans staande noordwestelijk van de oranjerie. De vierkante sokkel bestaat uit een blok met zgn. kussen voorzien aan elke zijde van gelijke versieringen met rocaille-motieven. Oorspronkelijk stond de sokkel op een hoog 'lijf' met naar binnen zwenkende zijden, met daarop een vaas.

Waardering

SOKKEL behorende tot de historische buitenplaats Sterkenburg, van algemeen belang: - vanwege de ouderdom; - vanwege materiaalgebruik en vormgeving; - vanwege ornamentele waarden; - als karakteristiek onderdeel van de buitenplaats.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument